

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XLIII. De die, piè finiendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

Fili DEI vivi! redemptor mundi! inter
omnes, & per omnia, mei miserere.
Amen.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XLIII.

De die pie finiendo.

SIve dies, sive nox recurset: miseri-
cordiæ Divinæ recurset cogitatio
& celebratio. Tenebrarum enim &
lucis vices itedè nobis ab ipsa conce-
duntur: ut operis & quietis alterna sit
reparatio; aliudque agendi tempus,
aliud quiescendi.

Si solem stare voluisset Deus: per-
petuus dies utique esset. Si motus a-
stra non haberent: quis dubitaret,
sempiternam noctem fuisse futuram?
Sed, ut diei ac noctis vices essent: mo-
veri eavoluit, & tam variè moveri; ut
lucis ac tenebrarum mutuae vicisitu-

348 CONTEMPLATIONES
dines fierent: quibus laboris & ces-
sationis alterna spatia constarent.

Benedic, anima mea! Jehovah, qui
statuit lunam in stata tempora; so-
lem agnoscentem occasum suum: qui
disposuit tenebras: ut sit nox, quâ pro-
repunt omnia animalia sylvæ; juvenes
leones, rugientes ad prædam, quæ ren-
do escam suam; quæ, exorto sole, re-
cipiunt se, & in lustris suis recubant:
prodit autem homo ad opus suum, &
ad culturam suam, usque ad vesperam.

Quàm ampla sunt opera tua, ô Je-
hova! quàm ea omnia sapienter feci-
sti! quàm plena est terra possessione
tuâ!

*Quod opus tuum, quæ cul-
tura tua, homo! hoc die fue-
rit? circumspice.*

*Si opus fecisti honestum;
DEO adscribe: si boni quid
didicisti; DEO imputa: si
mali quid patrâsti, & vel
Deum*

Deum vel proximum offendisti; veniam precare humiliter: nec peccatis tuis somnum indormi vel oblivionis, vel securitatis.

Maledicta & tenebricosa nox! quâ lecto recumbis tuo, cum DEO non reconciliatus.

Calculos pone, & rationes tuas dis-
punge, rationem Domino tuo reddi-
turus: quam si invenis laudandam;
(quod quàm fit rarò!) lauda Domi-
num: sin culpandam; ad genua Do-
mini te tui advolve, & ineffabilem ejus
misericordiam implora: ut, si vel hac
nocte, ad tribunal justitiæ avoceris,
clementia ibi te jam excusaverit.

Hominum aliquis si ad iram & in-
dignationem abs te fuit commotus:
ab eo pete remissionem; nec solem
fac, sub hac commotionis nube, occi-
dere: si remittit; à DEO quoq; de-
licti

350 CONTEMPLATIONES
licti remissionem instanter petere, ne
intermitte.

Tu autem, quod tibi vis fieri, fac
lubens etiam alteri.

*Vindictam tibi ne vindi-
ca: DEUS sibi eam reserva-
vit. Audacissimus sit neces-
sum est, qui gladium DEO è
manibus ausit extorquere!*

Fecerunt hoc Ethnici; ut, consum-
mato die, cum se ad nocturnam quie-
tem reciperent, interrogarent ani-
mum suum: *quod hodie malum
tuum sanasti? cui vitio ob-
stitisti? quâ parte melior es:
desinet ira, Et erit modera-
tior; quæ sciet, sibi quotidie
ad iudicem esse veniendum.*

Quid tibi, Christianus qui audis,
cogitandum? nonne tibi quoque ani-
mus, speculator sui, censorque secre-
tus,

tus, cognoscat de moribus, in secretum cogitationum suarum recedat, & inspiciat, quid tacitus optaverit?

O Domine cœlestis! cujus inexhaustæ bonitati & infinitæ benignitati debemus omnia; qui diei clarissimam lucem, bonis juxtâ ac malis, ad obeunda actionum munia, tribuisti; noctis amicam silentium, ad reficiendas corpuseulorum vires, & ad diluendas animorum curas, leniendosque mœrores, clementer dedisti: te precor, ut, quæ hoc die, vel per humanam incuriam, vel per adnatam malitiam, commisi; pro ineffabili misericordia tua condones: simulq; mihi dones, ut hæc nox, te prosperante, sit mihi felix; te custode pura; te protectore, à nocturnis Dæmonum ludibriis, tuta: ut hic somnus corpus simul & mentem in crastinum diem reddat, ad tibi serviendum, alacriorem. Et quoniam hæc vita nec ullam horam habet certam; ubi venerit illius vespera, & ad Angeli tui tubam mortui excitabuntur; quaeso te, ut tùm illumines oculos animæ

animæ

352 CONTEMPLATIONES
animæ meæ; ne, extinctâ fide, ob-
dormiam in morte sempiterna; sed re-
quiescam in te, cui vivunt & mortui:
qui vivis & regnas in sempiternum.
Amen.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XLIV.

*De morte, extremo iudicio,
inferno, beatitudine.*

IN omnibus sermonibus tuis, me-
mento novissimorum tuorum: &
in æternum non peccabis. Nulla
medicina, nulla doctrina sic superat
superbiam, sic vincit malitiam, nec sic
extingvit libidinem, nec sic mundi
calcat vanitatem: sicut *novissimo-*
rum recordatio.

Quæ sunt autem illa novissima?
Disputent hîc alii; sedulò rem secum
repu-